

LES FEINES DE LA LLAR

Angelita Escó Nos. Fotos: Adelina Rodrigo

He gosat escriure unes consideracions al voltant de la feina que tradicionalment s'ha assignat a la dona: mestressa de casa.

Tractar d'este tema és compromés i delicat si pensem en els temps actuals de tanta violència domèstica, patida per tantes dones que es té notícia i moltes més que no ho manifesten per por i es queda soterrada en l'àmbit domèstic.

És acceptat que un camí per alliberar-se d'aquesta lacra social passa per la independència econòmica de la dona. Que aconseguisca un sou digne. La qual cosa s'assoleix comunament al tindre un treball fora de la llar que li permeta viure i atendre els fills, si els hi ha. Analitzant el cas, tot ens fa pensar que aquest panorama, una vegada més, incideix en carregar a la pobra dona de més treballs i responsabilitats. Per altra banda no cal dir, els sentiments d'impotència, desorientació i culpa que la tenalla quan, a més a més, hi ha que cuidar a familiars dependents o ancians, i la dona es veu obligada a complir un horari laboral. Mentre dura aquesta situació es viu un període de la vida que sembla de locura, sense uns minuts del dia per a poder parar a prendre l'alé, tot organitzat al màxim i cronometrant el temps sempre. Tal vegada seria millor parar, reflexionar, eixir d'este remolí que t'arrossega, delegar funcions i exercir de mestressa de casa per a bé de l'equilibri emocional de tota la família, si és millor deixar el treball remunerat es fa, que no passa res si tens esta professió, tan digna com qualsevol altra, de mestressa de casa.

Al marge d'estes reflexions que han servit per introduir el tema, l'enfocament que vull donar-li és un altre, com anem a veure a continuació.

MARUJAS: A les mestresses de casa se les anomena "Marujas" amb un to despectiu per diferenciar de les que treballen a fora.

Tradicionalment al seu D.N.I., a l'apartat corresponent a la professió, este col·lectiu femení se li assignava "sus labores" i molt sovint emprat per les mateixes dones.

Si la dona no dedica una part de la jornada a un treball remunerat fora de la llar i sols s'ocupa de les moltes feines de la casa i família es diu "aquesta no treballa", encara que penque divuit hores diàries. No treballa!

Es considera que si el treball no és remunerat no és treball. Tal vegada quan aplega a formular-se una llei que permeta rebre un sou digne a les "Marujes" pagat per l'administració es tindran en més mirament i respecte.

Ara ens sembla una utopia aquesta possibilitat, però pensem que en algun dels països nòrdics cobre de l'estat perquè es considera que li fa estalviar en guarderies i altres centres d'atenció. Cal tindre en compte que a Espaya no hi ha prou llocs en centres especials per a totes les persones que necessiten ajuda, actualment es disposa al voltant de tres places de residència per cada 100 persones majors de 65 anys i l'ajuda a domicili de les persones dependents sols cobreix el 2%. És més, la majoria d'aquestes mancances actuals per part de l'administració, les supleix la mestressa de casa.

En 1.600.000 llars espanyoles es cuida a persones majors i en 200.000 llars s'a-

ten a persones amb minusvalidesa menors de 60 anys, segons dades de l'INSESO. Aleshores seria just que aquestes dones reberen un sou digne, no una almoïna supeditada a la declaració molt baixa de la renda.

Per ara dóna la sensació que la seua feina és més bé degradant, monòtona, gens creativa i productiva. És més, la mestressa de casa mai sent un timbre que marca la fi de la jornada. Deu estar al servei de la família i la casa les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any.

Pensem: una enfermera, cuidadora d'ancians, mestra. Puericultora, secretària, administrativa, cuinera, bugadera, mercadera, dona de la neteja, modista, planxadora, decoradora, perruquera, relacions públiques, pastissera, pintora, jardiner, telefonista, etc. Totes aquestes professionals es considera que fan una feina digna i profitosa. No ningú pensarà en aplicar-les un qualificatiu despectiu per avergonyir-les. En canvi la dona de sa casa que fa totes aquestes feines juntes és una "Maruja".

És gratificant per a una mestressa de casa tindre a les seues mans la salut i benestar de les persones estimades. És una feina ben bonica i gens alienant com és estar treballant a una cadena de muntatge o omplint fitxes a una oficina.

Molts treballs de la casa permeten tindre les mans ocupades però la ment lliure i es pot

dedicar a escoltar música, programes radiofònics, meditar o cantar, que actualment es canta poc i és una activitat molt sana per a l'esperit.

Sovint, per raons econòmiques, la dona s'ha incorporat de manera creixent al mercat laboral per a sumar el seu sou al del marit i poder fer front a les nombroses despeses que l'estat actual de la nostra manera de viure, amb el màxim de comoditats, comporta. Per ara els quefers casolans no li permeten assolir aquesta independència econòmica per manca d'un sou. Recorde que el pare d'una companya practicava un bon sistema de repartir els ingressos, obtinguts a fi de mes, que li proporcionava el seu taller de marbre. Este senyor dividia els guanys entre les cinc persones de la casa, pares i tres fills i els ho donava. La mestressa d'aquesta família sí que es pot dir que rebia un sou, però no deixa de ser un cas particular.

Una altra raó que la dona treballa fora de casa és per a aconseguir la realització de la seua personalitat en feines vocacionals. Dedicar-se a un art o a una carrera.

Molts motius, tots respectables, poden allunyar a la dona de les feines tradicionals. Però el to despectiu que impregna el qualificatiu de "Marujas" no està justificat de cap manera.

Finalitze amb una reivindicació: eradicació del despectiu "Marujas" i la revalorització i dignificació de les feines de la llar amb un sou digne per a este col·lectiu. Possiblement em direu: Com pot ser donar un sou? L'estat ens augmentarà els impostos!

Heu pensat en que invertisca menys diners en armament? Estadísticament sabem que a nivell mundial cada 4 minuts es mata una persona. Resulta que la humanitat en el pla afectiu i de personalitat no ha avançat gaire. Sembla que estem com a l'època de les cavernes.

